

عنوان مقاله:

ریشه شناسی واژه راعنا در آیه 104 سوره بقره

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و اسلامی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهره اخوان مقدم

محمد رضا میرزائی گودرزی

الهام کامرانی

خلاصه مقاله:

قران کریم تحریف در اسناد دینی و متون مقدس را از جهت اخلاقی نکوهش کرده و پیامدها و عواقب ناگوار آن در سرنوشت انسان و جوامع بشری را گوشزد کرده است. آیه 104 سوره مبارکه که بقره اولین خطاب به مومنان بود تا نسبت به تحریف گری و استهزاگری یهود هوشیار باشند. مفسران پژوهشگران بسیاری در زمینه کوشیده اند که واژه راعنا را بررسی و آن را از جهت مختلف ریشه یابی کنند. وجه اشتراک بین اکثر تفاسیر وجود نقل شأن نزول این آیه است گفته می شود. مسلمانان صدر اسلام هنگامی که پیامبر به مشغول سخن گفتن بود و بیان آیات و احکام الهی می کرد گاهی از او می خواستند کمی با تأنی سخن بگویند تا بتواند مطالب را خوب درک کنند و سوالات و خواسته های خود را نیز مطرح نمایند، برای این درخواست جله «راعنا» که از ماده: «الرعی» به معنی مهلت دادن است به کار می بردند ولی یهود همین کلمه: راعنا را از ماده «الرعونه» که به معنی کودنی و حماقت است استعمال می کردند (در صورت اول مفهومش این است «به ما مهلت بده» ولی در صورت دوم این است که ما را تحمیل کن!» همان گونه که هنگام تلفظ «راعنا» (رعایت حال ما را بکن). کسرۀ عین را به سوی فتحه متمایل نموده و با آهنگی مخصوص ادا می کردند تا معنای «شروع ما» از آن برآید. یهودیان به استهزا و تمسخر چنین گویشی را در خطاب به رسول خدا می گفتند.

کلمات کلیدی:

تحریف گری، یهود، استهزاگری، راعنا، مراعات کردن، شرور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1118179>

